

בסדינה

(החשן מעמוד 28)

עזרה הראשונה, פרט למגן-דויד, שישאר אדום. את החידוקים שבתוך המים העיריה לא תצבע, כי לפי דעתם הם לא קיימים. כמה יפה יהיה מעכשיו על שפתימה של תל-אביב!

על החול הצהוב שבחוף-הכתום ישכבו אנשים שזופים מתחת לשמש-הזהב, כש מסביבם על החול, פזורים כרגיל קלחי-תירס זהובים, מכורסמים, וקליפות משור-משות של תפוזים, בצבע כתום בלבד. בקיוסק הכתום, המיושן, ימשיכו למכור תסס סינטטי וכתום, מחומם מהשמש ה-כתומה, אבל עולה כפליים מאשר בכל מקום אחר.

ואיזה תענוג יהיה בחוף-הירוק! אנשים ישתרעו להם בכיסאות-הנוח הצבועים ירוק, ויתבוננו בגלי-המים הירוקים. הם יוכלו להביט בהם כמה שירצו. רק לגשת לשם לא יוכלו כי שחקני הפינג-פונג לעש-רותיהם יחבטו כרגיל בפראות את הכדורים, במחבטיהם הירוקים, ויחסמו את הגישה למים. מי שלא ירצה להסתכן במכה-ירוקה ברכה-הרכה, יישב מרחוק, ויתבונן בערגה בגלים, בפנים ירוקים מקינאה.

והחוף-הכחול? ממש כמו בחוף-לארץ. מ-תחת לשמי-התכלת, על שפת הים הכחול, תשתופנה עלמות תכולות-עיניים. בחורים, בבגדיים, כחולים כמובן, יעצרו לידן ויש-אלו: "דו יוונט טו סליפ ויז מיז" וכשמי-שהי תנסה להתעלם מהם, הם ישפכו לה חול על הפנים. שתילמד לענות בנימוס. אבל אף שוטר, במדים כחולים, לא יראה בכל מרחבי החוף-הכחול.

מיטרד ציבורי במובן הפלילי.

למה? כי אין למטרה מספיק כוח-אדם. ומי צריך לדאוג לכך שלא יפקיעו מחירים בחוף? ושקומץ קטן של שחקני פינג-פונג לא יהפכו למיטרד ציבורי, במובן הפלילי של המילה, עבור אלפי-מתרחצים? ואל מי צריכות לפנות בחורות, שהעובדה שהן ב-בגדיים, מהה פרובוקציה לאנשים הפוגעים בהן, ברמזים מגונים ועד לפגיעה פיסי?

תשובת דובר-המחוז: אל פקחיה-עיריה. גם להם ניתנו סמכויות. והשוטרים? הם באים מיד כשקוראים להם. כשיש התקהלות, או קטטה, או הפרעת סדר ציבורי.

ולמה אין העיריה בונה, במקום כל הצב-עים האלה, מיתקנים ומיבנים אנושיים, או מדוע אינה נותנת זכוון לחברות-פרטיות, להקים מערות, חדריה-לבשה ראויים לשמש, ובוננאלוט? כי החוף צר מדי, מסביר דובר העיריה. צריך קודם להרחיב אותו.

ועד אז, מהן התוכניות לעתיד הקרוב? להוסיף גם סוככים צבעוניים, ולהעניק שמות-של-צבעים גם ליתר החופים.

דרכי אדם

מלחמה ושלום

"הם לא ראו זה את זה עשרים שנה!" כותרת כזו, או דומה לה, מופיעה בתדירות קבועה בעתונות היומית בישראל. בדרך כלל מצורפת אליה תמונה של גברים ונשים, הבוכים איש על צוואר רעהו.

הסיפורים שמתחת לכותרת דומים ב-דרך כלל: לפעמים מדובר בהם על חברים ממחנות-ריכוז, ולפעמים מטופר בהם על קרובים שנפרדו במלחמת העולם השנייה.

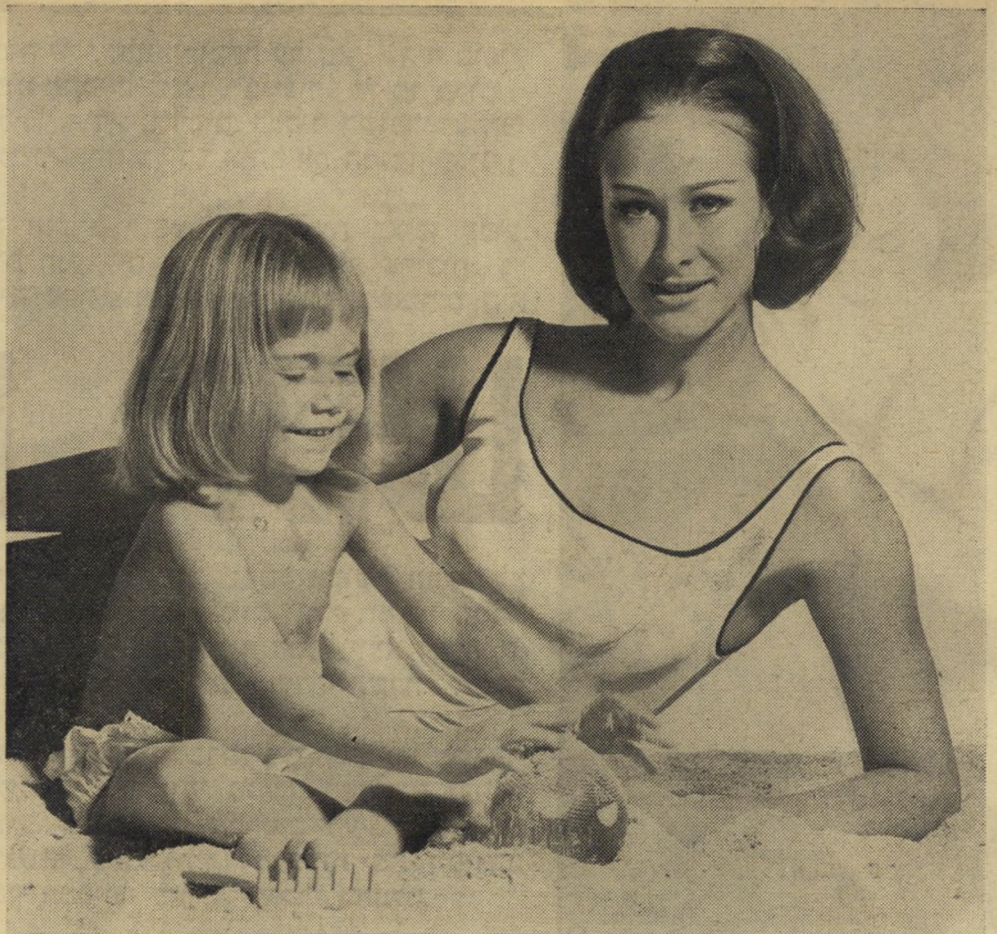
הסיפור של שרה ויקטרינה קשור אף הוא באימי המלחמה.

שרה ובעלה מירת-רות. שרה קאופמן נולדה באוקראינה לפני חמישים שנה. בי-צעירותה התיידדה עם אחת מחברותיה ל-ספסל הלימודים, שנקראה יקטרינה פיודורו-בנה. העובדה שאחת מהן היתה יהודיה והשנייה אוקראינית לא הפריעה להן כלל.

כשכבשו הנאצים את אוקראינה מצאה שרה מחסה בטוח בביתה של יקטרינה. היא בילתה חודשים ארוכים בעליית-הגג, בציפייה לצבא האדום. ואמנם, לאחר שנתיים, כש הנאצים נסוגו, יצאה שרה ממחבואה. כעבור זמן קצר נישאה ליהודי פולני שהתגורר בסביבה, ויחד עימו עלתה לישראל.

שרה ובעלה התחילו את חייהם החדשים בקיבוץ, ועברו לאחר מכן לבתי-ים. מצבם הכלכלי לא היה מזהיר במיוחד, אבל עובדה זו לא הפריעה להם להזמין את הידידה האוקראינית לבוא לבקר בישראל, ולהתארח בביתם. המכתבים נשלחו מפה ומשם, ושתי הידידות תיכננו את הביקור עד לפרטי פרטים.

השבוע, כשהגיעה יקטרינה פיודורובנה

אם רצונך בעור שחום - הקיע

תהיה לך השמש ידידה אמיתית. תוך 3 ימים בעזרת "סקול" יהיה עורך רך כקטיפה ומרהיב עין בשזוף מזהב ועמוק. ללא כל חשש לכוויה. "סקול" אינו מכיל שומן.

להשיג בבקבוק זכוכית או ב"אירו-סקול" SPRAY

SKOL

"סקול" הוא תוצרת WILLIAMS

פרסום ארקי

ספר חדש! האם פריז בוערת?

מאת
קולינס ולאפייר

האם פריז בוערת? צרח היטלר. הגנרל חולטיץ, שנצטווה להשמיד את עיר האורות, לא העז לצייט לפיהרר. הסיבות המוזרות שמנעו את חורבן פריז, שנאספו בשקידת-נמלים על-ידי שני מחברי הספר רב המכר, מתוארות בצורה מרתקת ומסעירה.

הוצאת "רמדור" בע"מ, תל-אביב

הפצה ראשית: ספרים לעם, רח' יבנה 7, תל-אביב, טלפון 621885

רשיון נהיגה מובטח בזמן קצר במחיר הישן

- * פרטי — 6 ל"י לשעור (במקום 7 ל"י).
- * משאית — 10 ל"י לשעור (במקום 12 ל"י)
- * באומנוע — מדיך צמוד וטיפול אישי ללא שיירות או קבוצות.

לנרשמים עד סוף החודש
חומר והדרכה
למבחן תיאוריה

ח י נ ס

הדרכת אדן ורק ע"י
מורים מנוסים.

בי"ס לנהיגה אמנון
נחלת בנימין 10
טלפון 55067, ת"א.